

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2548/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Водовод" Сурдулица, кога заступа Драган Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3179/18 од 25.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3179/18 од 25.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3179/18 од 25.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 959/17 од 14.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име неоснованог обогаћења плати 120,00 динара, за један месец, почев од 01.12.2009. године до 31.12.2009. године са законском затезном каматом по члану 277. ЗОО, почев почев од 14.02.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова плати 24.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 3179/18 од 25.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке првостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. и 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку- ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

У конкретном случају ревизија не би била дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побијаним другостепеним решењем одлучено о трошковима поступка, а не о главном захтеву.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић